

תּוֹרָה עַל לֵב

Torah Upon the Heart

(A Mosaic Idea)

I will make a new covenant with
the house of Israel and the house of Judah . . .
I will put my Torah within them,
and on their heart I will write it.
(Jeremiah 31:31, 33)

by Paul Sumner

If you start reading a book three-fourths of the way in, you will miss important elements of the story. It saves time to jump in near the end. But you may misunderstand the whole point of the previous 1,200 pages.

Speaking for God, Jeremiah's prophecy above is bold and overturning. Another covenant is coming to replace the one ratified at Mount Sinai under Moses' mediation. The Law that was originally carved twice on stone tablets (Exodus 31:18; 34:1) will instead be inscribed on human minds [*al lev*].

Is the prophet truly predicting a day when Mosaic Judaism will be replaced? It would appear so — on the surface. This would be radical, would it not, given that "the Word of our God stands forever" (Isaiah 40:8). Does it stand or not?

In reality, Jeremiah's message that God would implant his Torah is not a radically new idea. It's a **Mosaic** idea. And some people within ancient Israel personally lived it out: the Law of God was within them.

This was God's intent all along. And from the beginning he told everyone it **was** his intent; it is part of **The Shema** itself:

Torah In het Hart

(A Mosaisch Idee)

Ik zal een nieuw verbond maken met
het huis van Israël en het huis van Juda. . .
Ik zal mijn Tora in hen leggen,
en Ik zal die op hun hart schrijven.
(Jeremia 31:31, 33)

door Paul Sumner

vertaling: Marcel Achten

Als je een boek op één vierde van het einde begint te lezen, zal je belangrijke elementen van het verhaal missen. Het spaart tijd om bijna aan het einde in te vallen, maar je kan het hele punt van de vorige 1.200 pagina's verkeerd begrijpen.

De profetie van Jeremia namens God, hierboven, is kras en vernietigend. Een ander verbond gaat dat van de berg Sinai, door bemiddeling van Mozes bekrachtigd, vervangen. De wet die oorspronkelijk twee keer op stenen tafelen werd ingekerfd (Exodus 31:18; 34:1) zal daarentegen in de menselijke geest [*al lev*] worden geschreven.

Voorspelt de profeet werkelijk een dag waarop het Mozaïsch Jodendom zal worden vervangen? Oppervlakkig beschouwd lijkt het daar op. Dit zou radicaal zijn, ware het niet dat "het Woord van onze God voor eeuwig vaststaat" (Jesaja 40:8). Staat het vast of niet?

In werkelijkheid is Jeremia's boodschap, dat God zijn Torah zou implanteren, geen radicaal nieuw idee; het is een **Mozaïsch** idee. En sommige mensen binnen het oude Israël beleefden het persoonlijk: de wet van God was in hen.

Dit was de hele tijd Gods bedoeling. En vanaf het begin vertelde hij iedereen dat het zijn bedoeling **was**, het is een onderdeel van **Het Shema** zelf:

Hear O Israel . . . these words, which I am commanding you today, shall be on your heart. (Deuteronomy 6:4, 6)

And again,

You shall impress these words of mine on your heart and on your soul. (Deut 11:18a)

An Obedient Few

The principle of internalizing the teaching (*torah*) or word (*davar*) of God was well known and practiced — by some.

The mouth of the righteous utters wisdom, And his tongue speaks justice. The torah of his God is in his heart. (Psalm 37:30-31a)
I delight to do your will, O my God; Your torah is within my heart. (Psalm 40:8; Heb. v. 9)

Parents applied the principle to their child-raising:

My son, observe your father's commandment, And do not forsake your mother's torah; Bind them continually on your heart . . . (Proverbs 6:20-21a)

Centuries after Moses, the Lord was still appealing to those who clung to His original purpose:

Listen to Me, you who know righteousness, A people in whose heart is My torah. (Isaiah 51:7a)

Jeremiah's Contextual Prophecy

Jeremiah was a priest who served in the Jerusalem Temple. As a scribe and guardian of the written Torah, he knew its contents intimately. By his time (around 600 BCE), the national mission to be a revelatory light to the world was about to go down in flames and most of the people yanked into exile in Babylon.

God warned that he was about to bring upon Jerusalem "judgments . . . concerning all their wickedness, whereby they have forsaken me and offered sacrifices to other gods, and worshiped the works of their own hands" (Jeremiah 1:16).

Jeremiah didn't blame the Babylonians for this imminent disaster. He blamed the leaders of

Hoor, Israël. . . deze woorden, die ik u heden gebied, zullen in uw hart zijn. (Deuteronomium 6:4, 6)

En nogmaals,

U zult deze mijn woorden in uw hart en in uw ziel prenten. (Deuteronomium 11:18 a)

Enkele Gehoorzamen

Het principe van het zich eigen maken van de leer (*Thora*) of het woord (*davar*) van God was bekend en werd — door sommigen — toegepast.

De mond van de rechtvaardige spreekt wijsheid uit, en zijn tong spreekt gerechtigheid. De Thora van zijn God is in zijn hart. (Psalm 37:30-31a)
Ik heb lust om uw wil te doen, o mijn God; Uw Thora is in mijn hart. (Psalm 40:8; Hebr. v. 9)

Ouders pasten het beginsel toe bij het opvoeden van hun kind:

Mijn zoon, neem het gebod van je vader in acht; en verwaarloos de Thora van je moeder niet; bindt ze voortdurend op je hart. . . (Spreuken 6:20-21 bis)

Eeuwen na Mozes, deed de Heer nog steeds een oproep tot degenen die zich aan zijn oorspronkelijke bedoeling vasthielden:

Luister naar Mij, jullie die gerechtigheid kent; een volk, in welks hart Mijn Thora is. (Jesaja 51:7 a)

Jeremia's Profetie in z'n Context

Jeremia was een priester die in de Tempel van Jeruzalem dienst deed. Als schrijver en bewaker van de schriftelijke Thora, was hij innig verbonden met de inhoud. In zijn tijd (rond 600 v.Chr.), was de nationale missie om een onthullende licht voor de wereld te zijn bezig in rook op te gaan en de meeste van de mensen trokken in ballingschap naar Babylon.

God waarschuwde dat hij op het punt stond om "oordelen" over Jeruzalem te brengen ". . . over al hun boosheid, waarbij zij Mij verlaten hebben en offers aan andere goden offerden, en de werken van hun eigen handen aanbaden" (Jeremia 1:16).

Jeremia gaf de schuld niet aan de Babyloniërs voor deze dreigende ramp. Hij beschuldigde de leiders

Jerusalem. Jerusalem had disobeyed **The Shema**: "Hear, O Israel, the LORD is our God, the LORD is one . . . and these words . . . shall be on your heart."

The leaders of the city-state had not taken the Law of God to heart. It wasn't on their minds; it didn't inform their imaginations, decisions and plans for the welfare of the nation. Nor did it affect their personal faith or morality.

As a consequence, other prophets foretold that God would "wipe Jerusalem as one wipes a dish" (2 Kings 21:13) or purge Jerusalem with "the spirit of burning" (Isaiah 4:4).

Renewal After Judgment

Through most of his prophetic scroll, Jeremiah denounces his city and warns of coming catastrophe.

But in chapter 31, he announces a word of hope. In spite of national disintegration, the coming end is not the **final** end. God will renew the covenant and eventually succeed in doing what he wanted all along. God will one day write Torah on the hearts of his people, and "they will **all** know" the Lord (v. 34). [Top]

Jeremiah's prediction is not an innovation. It's a **word of revival**: reviving an ancient purpose, envisioning its future realization. The Lord made it clear they were to look **backward**:

Stand by the ways and see and ask for the **ancient paths** [*netivot olam*], Where the good way is, and walk in it; And you shall find rest for your souls. (Jer 6:16a)

Yet most of Jerusalem and Judah thumbed their noses: "We will **not** walk in it [the good way; *derekh hatov*] (v. 16b). It wasn't God's fault they chose No. It wasn't his fault the command to internalize his teaching, principles, and words was mostly ignored, or was obeyed sporadically, selectively.

van Jeruzalem. Jeruzalem was ongehoorzaam aan **het Shema**: "Hoor, Israël, de HEERE is onze God, de HEER is de enige. . . en deze woorden. . . moeten op uw hart zijn."

A common misunderstanding is that in Hebrew thought the heart [*lev* or *levav*] is the center of emotions. Rather, heart denotes the mind, imagination, and the throne of one's will. To have a heart for God means to choose his will. His will is in what he says. לב - לֵבָב

Een veel voorkomende misvatting is dat in het Hebreeuws denken het hart [*lev* of *levav*] het centrum van emoties is. Het hart staat integendeel voor de geest, verbeelding, en de troon van iemands wil. Een hart voor God hebben betekent voor zijn wil te kiezen. Zijn wil is in wat hij zegt.

De leiders van de stadstaat hadden de Wet van God niet ter harte genomen. Het was niet in hun hoofd; het bezielde hun verbeelding, besluiten en plannen voor het welzijn van de natie niet; noch beïnvloedde het hun persoonlijk geloof of goede zeden.

Als gevolg daarvan voorzagen andere profeten dat God "Jeruzalem zou vegen zoals men een schotel veegt" (2 Koningen 21:13) of Jeruzalem zou uitzuiveren met "de geest van vuur" (Jesaja 4:4).

Vernieuwing Na Oordeel

Doorheen het grootste deel van zijn profetische boekrol, hekelt Jeremia zijn stad en waarschuwt hij voor de komende catastrofe.

Maar in hoofdstuk 31 kondigt hij een woord van hoop aan. Ondanks nationale desintegratie is het komende einde niet het **definitieve** einde. God zal het verbond vernieuwen en uiteindelijk in slagen te doen wat hij de hele tijd wilde. God zal op een dag Thora in de harten van Zijn volk schrijven, en de Heer "zullen **allen** kennen" (vers 34).

Jeremia's voorspelling is geen nieuwigheid. Het is een **woord van opwekking**: de heropleving van een eeuwenoude bedoeling mikt op de toekomstige verwerkelijking ervan. De Heer heeft duidelijk gemaakt dat ze aan het **achteruit** kijken waren:

Staat op de wegen, en ziet en vraagt naar de **oude paden** [*netivot olam*], waar de goede weg is, en bewandel die; en gij zult rust vinden voor uw zielen. (Jer 6:16 a)

Toch staken de meesten van Jeruzalem en Juda a.h.w. hun tong uit: "We zullen er [de goede weg; *derekh hatov*] **niet** in wandelen (v. 16b). Het was Gods schuld niet dat zij Nee kozen. Die opdracht om zijn leer te memoriseren was zijn schuld niet; beginselen en woorden werden meestal genegeerd, of sporadisch, selectief, gehoorzaamd.

God made it clear from the start what he wanted. He didn't change, the people did.

The Covenant Revived

The New Testament more than once quotes or alludes to the new covenant passage from Jeremiah 31, and proclaims that the prophecy has come to pass with the arrival of Yeshua of Nazareth (Luke 22:20; Hebrews 8:8-10; 10:16; 1 Corinthians 11:25).

The inauguration of the "new covenant" by Yeshua was thus a fulfillment of Jeremiah's prophesied **revival** of the Original Plan revealed to Moses.

God maakte het vanaf het begin duidelijk wat hij wilde. Hij is niet veranderd, de mensen wel.

Het Verbond Herleefde

Het Nieuwe Testament citeert of verwijst meer dan eens naar de nieuw verbond passage uit Jeremia 31, en verkondigt dat de profetie is uitgekomen met de komst van Yeshua van Nazareth (Lucas 22:20, Hebrreeën 8:8-10; 10:16 ; 1 Korintiërs 11:25).

De inhuldiging van het "nieuwe verbond" door Yeshua was dus een vervulling van Jeremia's geprofeteerde **heropleving** van het aan Mozes geopenbaarde Oorspronkelijke Plan.

Moses ↔ Jeremiah ↔ Yeshua

At his last, covenant-confirming Passover, Yeshua told his disciples, "This cup which is poured out for you is the new covenant in my blood" (Luke 22:20). Just as Moses had validated the ancient covenant with blood, so Yeshua validated the new with blood.

The difference is that Yeshua ratified the covenant by pouring out his own lifeblood. His loving act gave the Torah new meaning. It opened wider dimensions into the loving character of God. This allowed the Torah to penetrate deeper into human souls, creating a new obedience to God born out of Yeshua's act of atonement.

There is No Shadow of Change

Thus, the New Covenant of Yeshua Messiah is not entirely new either. It fulfills Jeremiah's promise to the families of Judah and Israel. It involves inscribing God's Teaching on human minds. And it is ratified by blood sacrifice.

Moreover, the covenant confirmed by Yeshua is extended to people outside the national boundaries. This too was part of the Original Plan:

[So that] my *yeshuah* may reach to the end of the earth. (Isaiah 49:6)

Moses took the blood and sprinkled it on the people and said, "Behold, the **blood of the covenant**, which the LORD has made with you." (Exodus 24:8)
Mozes nam het bloed en sprenkelde het op het volk en zei: "Zie, het **bloed van het verbond**, dat de HEERE met u heeft gesloten." (Exodus 24:8)

Op zijn laatste, verbondbevestigende Pascha, zei Yeshua tot Zijn discipelen: "Deze beker, die voor u vergoten wordt, is het nieuwe verbond in mijn bloed" (Lucas 22:20). Net zoals Mozes het oude verbond met bloed geldig had verklaard, zo verklaarde Yeshua het nieuwe geldig met bloed.

Het verschil is dat Yeshua het verbond bekrachtigde door het uitstorten van zijn eigen bloed. Zijn liefdevolle daad gaf de Thora een nieuwe betekenis. Het gaf bredere dimensies aan het liefdevolle karakter van God. Hierdoor kon de Thora dieper in de menselijke ziel doordringen, een nieuwe gehoorzaamheid aan God creëren, geboren uit Yeshua's verzoeningsdaad.

Er is Geen Schaduw van Ommekeer

Het Nieuwe Verbond van Yeshua Messiah is dus niet geheel nieuw. Het vervult Jeremia's belofte aan de families van Juda en Israël. Het gaat om het graveren van Gods Leer op de menselijke geest. En het wordt door bloedoffers bekrachtigd.

Bovendien wordt het verbond door Yeshua bevestigd, uitgebreid tot mensen buiten de nationale grenzen. Ook dit was een deel van het Oorspronkelijke Plan:

[Zodat] mijn *yeshuah* het einde van de aarde kan bereiken. (Jesaja 49:6)

All mankind will come to bow down
before me, says the LORD. (Isaiah 66:23)

This unity of purpose — which links the
ancient covenant and the renewed covenant —
shows an unaltered unity in God's will.

He doesn't change; he doesn't start new
religions based on new ideas when humans fail.
He nurtures one tree from a seedling until it
grows and fills the earth. There is only "One
Faith" (Ephesians 4:5).

Detecting this trans-generational unity comes
when the Story is read as a whole, beginning at
the beginning.

• Paul Sumner

De gehele mensheid zal voor mij komen
buigen, zegt de HEERE. (Jesaja 66:23)

Deze eenheid van doel — dat het oude verbond
met het hernieuwde verbond verbindt — toont een
ongewijzigde eenheid in Gods wil.

Hij verandert niet, hij begint geen nieuwe religies
op basis van nieuwe ideeën als mensen falen. Hij
koestert een boom vanuit een zaailing totdat die
uitgroeit en de aarde vult. Er is slechts "Eén
geloof" (Efeziërs 4:5).

Deze eenheid over generaties heen waarnemen,
komt wanneer het verhaal als een geheel wordt
gelezen, te beginnen bij het begin.

• Paul Sumner

hebrew-streams.org